

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoSr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816897597
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816897597.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, právnej veci žalobkyne: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. W., prechodne bytom DOM CHARITAS, Rabča, Kostolná 850, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1Csr/1/2016-55 zo dňa 21. októbra 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, pod spisovou značkou: SRSAspA 05079/15 zo dňa 08.03.2016. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd poukazom na ustanovenia zák. č. 244/2002 Z.z., ustanovenia zák. č. 335/2014 Z.z., ustanovenia § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka, ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, smernicu Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 a vykonané dokazovanie dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluvu uzavrela žalobkyňa ako spotrebiteľka zo žalovaným ako veriteľom dňa 17.01.2014. Žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver v hotovosti vo výške 200,- eur a žalobkyňa ako spotrebiteľka sa zaviazala vrátiť túto sumu plus celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 196,- eur, spolu 396,- eur. Celkové náklady spojené s úverom sú tvorené úrokom vo výške 39,15 % ročne s poskytnutého úveru, čo predstavuje 78,30 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spolu vo výške 117,70 eur. Ďalej sa účastníci tejto zmluvy dohodli, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane 10.01.2015. Žalobkyňa zobrala na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, je 98 % a výška priemernej hodnoty RPMN za poskytnutý spotrebiteľský úver ku dňu uzavretia zmluvy predstavuje 50,91 %.

Z pripojených všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru súd zistil, že podľa bodu 7 sa zmluvné strany dohodli na zaplatení zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur. Ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v dohodnutej lehote a v prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť úrok z omeškania v súlade § 517 ods. 2 OZ, ďalej sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú upomienku 10,- eur a náklady, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobilom

vyplývajúcimi zo zmluvy. Podľa bodu 10 bola dohodnutá možnosť riešenia sporov vznikajúcich z tejto zmluvy prostredníctvom mediátora pred Mediačným centrom, zriadeným a vedeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s.

Z rozhodcovskej zmluvy uzavretej dňa 17.01.2014 súd zistil, že žalobkyňa ako dlžníčka sa dohodla so žalovaným, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 500300928 uzatvorenej dňa 17.01.2014 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnenie zmienok zabezpečujúcich úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto uplatnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené podľa čl. II, ods. 1 písm. a) pred stálym rozhodcovským súdom. Ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, pričom právo voľby príslušného Stáleho rozhodcovského súdu podľa článku I, bod 1, tejto zmluvy má žalujúca zmluvná strana, pred príslušným súdom SR ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (O. s. p.). Podľa článku II, ods. 3, zmluvné strany sa dohodli, že v lehote 10 dní od uzavretia tejto zmluvy môže ktorákoľvek zo strán od nej zmluvy odstúpiť.

Z listiny označenej ako „štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ súd zistil, že žalobkyňa podpísala prevzatie tohto formuláru, z ktorého je zrejmé, že jej bola poskytnutá suma 200,- eur, že sa zaviazala zaplatiť sumu 396,- eur (200,- eur úver, úrok 78,30 eur, administratívny poplatok 117,70 eur), že náklady spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú úrokovú sadzbu fixnú 39,15 % ročne a celková ročná percentuálna miera nákladov predstavuje 98 % a priemerná ročná percentuálna miera nákladov 50,31 %.

Z prehľadu práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere vypracovaného žalovaným bolo zistené, že žalobkyňa zaplatila dňa 12.02.2014 sumu 33,- eur, dňa 14.03.2014 sumu 33,- eur a dňa 17.04.2014 sumu 33,- eur, spolu 99,- eur.

Stály rozhodcovský súd, uznesením zo dňa 04.12.2015 č. SRSAspA 050079/15 nariadil písomné konanie vo veci, zaslal žalobkyni návrh na začatie rozhodcovského konania spolu s prílohami a vyzval žalobkyňu, aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia predložila rozhodcovskému súdu písomnú žalobnú odpoveď. Listinu prevzala žalobkyňa dňa 26.01.2016. Rozhodcovský súd dňa 08.03.2016 vydal rozhodcovský rozsudok, ktorým uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému sumu 101,- eur, úrok vo výške 15,84 eur, poplatok v sume 117,70 eur, úrok vo výške 39,15 % zo sumy 101,- eur od 18.04.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 101,- eur od 11.05.2015 zo zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 95,72 eur v mesačných splátkach 70,- eur. Rozsudok rozhodcovského súdu prevzala žalobkyňa dňa 16.03.2016. Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v zákonnej lehote, rozhodcovské konanie začalo dňa 4.12.2015, rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA05079/15 zo dňa 08.03.2016 bol doručený žalobkyni dňa 16.03.2016 a žalobkyňa doručila žalobu súdu dňa 18.3.2016, t.j. riadne a včas.

Medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá skutočnosť nebola sporná. Žalobkyňa zo sumy poskytnutej žalovaným zaplatila len časť. Uviedla, že by mala byť zaplatená celá požičaná suma. Na podporu svojho tvrdenia nepredložila žiaden dôkaz. Žalovaný potvrdil, že zaplatila len 3 splátky po 33,- eur, spolu 99,- eur. Keďže si riadne neplnila povinnosti, žalovaný uplatnil svoj nárok v rozhodcovskom konaní v zmysle uzavretej rozhodcovskej zmluvy uzavretej dňa 17.01.2014. Žalovaný postupoval v súlade s článkom II, bod 1, písm. a/ rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého výber rozhodcovského súdu, ktorý bude spor prejednávať a rozhodovať, je právom žalujúcej zmluvnej strany. Súd v danom prípade videl nerovnováhu právneho postavenia strán v tom, že voľba rozhodcovského súdu bola uskutočnená jednostranne. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá ako samostatný právny úkon (nebola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ktorej znenie zostavil veriteľ - žalovaný, vo vopred pripravenej formulárovej zmluve a veriteľ - žalovaný fakticky určil subjekt, ktorý bude rozhodcovskom konaní rozhodovať. Zo znenia rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že subjekt, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľiť medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, bude takmer vo všetkých prípadoch žalovaný - veriteľ. Táto skutočnosť je zrejmá z porovnania miery práv a povinností zmluvných strán, keď miera práv veriteľa je dominantná oproti právam spotrebiteľa vzhľadom na minimálny rozsah dôvodov na podanie žaloby spotrebiteľom. Voľba výberu rozhodcovského súdu v tomto prípade pochádza od jednej a to silnejšej strany. Z vykonaného dokazovania je taktiež preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola podpísaná v ten istý deň ako rozhodcovská zmluva a ako uviedla žalobkyňa nič jej nebolo vysvetlené, len predložené zmluvy na podpis a odovzdané poštové poukážky s vyznačenou sumou predstavujúcou jednotlivé splátky. Súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu rozhodcovského súdu, znemožnila voľbu žalobkyne ako spotrebiteľky dosiahnuť rozhodnutie sporu všeobecným súdom. Dojednanie článku II, bod 1, písm.

a/ je neprimeranou podmienkou, dojednanou v rozpore s ustanoveniami § 52 a násl. Občianskeho zákonníka a s ustanoveniami emernice Rady 93/13/EHS, preto nemôže byť platným právnym úkonom. Rozhodcovský súd rozhodol na základnej neplatnej rozhodcovskej zmluvy, a preto súd tento rozsudok zrušil.

Nárok na náhradu trov konania súd nepriznal žiadnej zo strán. Žalobkyňa bola úspešná, náhradu trovy konania si neuplatnila.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná. Navrhovala odvolaciemu súdu podľa ust. § 391 ods. 1 CSP I. výrok rozsudku okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadala úhradu trov konania, ktoré jej vznikli vrátane trov odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukazovala na to, že v zmysle rozhodcovskej zmluvy čl. II. - Predmet zmluvy v bode 1 sa uvádza: sa žalobca so žalovaným dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv a úvere buď predstavia rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným všeobecným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Poukázala na mylné tvrdenie žalobcu, kde uvádza, že nebola možnosť sa podrobiť všeobecnému súdu, avšak žalobca by mal čítať celé znenie a nie iba polovičné, nakoľko vo svojej žalobe uvádza, že mu bola predložená len jediná možnosť a to ktorú uvádza rozhodcovská zmluva v písmene a), ale rozhodcovská zmluva pokračuje ďalej, kde uvádza, že zmluvné strany majú možnosť obrátiť sa podľa písm. b) na všeobecný súd. Z tohto jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu a žalovaný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Námietku voči právomoci súdu je možné podať aj v čase, keď žalovanému je doručená výzva na žalobnú odpoveď. V predmetnom prípade žalobná odpoveď doručená nebola. Žalobca mal možnosť v lehote 10 dní odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby bola dotknutá platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo naznačuje skutočnosť, že ich vzájomná podmienenosť je vylúčená. Na odstúpenie, a to aj bez uvedenia dôvodu v lehote 10 dní odkazuje čl. II. odsek 3 rozhodcovskej zmluvy. Ak by túto lehotu žalobca nestihol, mal možnosť dovoľávať sa neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo výberu rozhodcu priamo v rozhodcovskom konaní, o čom bol poučený vo výzve na žalobnú odpoveď. Avšak napriek svojej nespokojnosti ostal nečinný v konaní. Podľa tvrdení rozhodcovského súdu žalobná odpoveď doručená súdu nikdy nebola.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného proti rozsudku okresného súdu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaná, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a násl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie

zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

11. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že zmluva o poskytnutí úveru, na základe ktorej bol vydaný predmetný rozhodcovský rozsudok, je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko zmluvnými stranami sú na jednej strane veriteľ ako dodávateľ, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov, čiže konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane druhej subjekt, t.j. dlžník, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na uvedenú zmluvu je preto potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

12. Zo znenia čl. II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu vyplýva fakticky dôsledok, v zmysle ktorého spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. V zmysle citovaného článku II. rozhodcovskej zmluvy výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejsť a rozhodnúť spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, čo znamená, že v prípade, ak žalobu podá veriteľ, spotrebiteľovi ako dlžníkovi neostávalo nič iné, len sa podrobiť konaniu na tom súde, na ktorom veriteľ žalobu podal. Dlžníkovi tak bola odopretá možnosť výberu, či bude spor prejsť všeobecný súd alebo sa bude musieť podrobiť rozhodcovskému konaniu. V zmysle rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu rozhodcovské súdy vybral veriteľ, čo vyplýva i zo skutočností, že dlžník iba podpisoval predtlačенý formulár a mal možnosť sa mu jedine podrobiť ako celku alebo ho odmietnuť. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka rozhodcovskej zmluve v prejednanom prípade koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí tvrdeniu žalovaného o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky, pričom je otázne, či by veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver aj bez podpísania rozhodcovskej zmluvy. V danom prípade odvolací súd taktiež videl nerovnováhu právneho postavenia strán v tom, že voľba rozhodcovského súdu bola uskutočnená jednostranne. Z celého znenia rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že subjekt, ktorý bude mať v konečnom dôsledku právo voľiť medzi rozhodcovským alebo všeobecným súdom bude vo všetkých prípadoch veriteľ, t.j. žalovaný.

13. O doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa tejto rozhodcovskej zmluvy má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka, ktorá zakladá legitimitu pre exekučný titul v rozhodcovskom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podá žalobu na rozhodcovskom súde. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nie je o možnosti výberu medzi všeobecným a súkromným súdom, ale o tom, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži.

14. Práve tým, že podľa rozhodcovskej zmluvy alternatíva riešenia sporov spočíva vždy na tej zmluvnej strane, ktorá podá žalobný návrh, je znemožnený spotrebiteľovi výber medzi všeobecným a súkromným súdom, naopak núti ho podrobiť sa arbitráži vždy, pokiaľ žalobný návrh podá veriteľ.

15. Odvolací súd nemohol prihliadnuť na námietku odvolateľa v tom, že podľa jeho názoru nebola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa mala možnosť podať námietku voči právomoci súdu v čase, keď jej bola doručená výzva na žalobnú odpoveď zo strany rozhodcovského súdu, ktorý podľa rokovacieho poriadku doručí spolu so žalobou a dôkazmi rozhodcovský rozsudok žalovanej strane a vyzve žalovanú stranu na podanie žalobnej odpovede v lehote 10 dní od doručenia výzvy. V prípade, ak žalovaná strana podá žalobnú odpoveď riadne a včas, rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok zruší a vykoná rozhodcovské konanie v zmysle ustanovení rokovacieho poriadku.

16. Pokiaľ podpísala žalobkyňa ako spotrebiteľka rozhodcovskú zmluvu so žalovaným podľa názoru odvolacieho súdu, ako to vyplýva zo spisového materiálu, nebola oboznámená so všetkými dôsledkami, ktoré pre ňu z predmetnej rozhodcovskej zmluvy vyplývajú, nakoľko súčasťou rozhodcovskej zmluvy neboli rokovacie poriadky jednotlivých rozhodcovských súdov uvedených v rozhodcovskej zmluve, prípadne ich poplatkové poriadky. To svedčí o tom, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala vedomosť o možnosti podania žalobnej odpovede a ani o tom, že v prípade vedenia sporu pred rozhodcovským súdom bude musieť platiť poplatky v súvislosti s ochranou a bránením svojich práv. Vzhľadom k tomu odvolací súd nemôže prihliadnuť na námietku odvolateľa, v ktorej uvádza, že žalobkyňa bola doručená rozhodcovským súdom výzva na žalobnú odpoveď.

17. Odvolací súd považoval záver okresného súdu za správny v tom, že boli porušené pri rozhodovaní pred rozhodcovským súdom všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a to z dôvodov uvádzaných okresným súdom, ale najmä aj s poukazom na to, že čiastka úveru poskytnutá žalobkyňu ako dlžníčke bola uvedená vo výške 200,- eur a celková čiastka, ktorú musí žalobkyňa ako dlžníčka zaplatiť za celú dobu čerpania úveru predstavovala sumu 396,- eur, tzn. že žalobkyňa úver preplatila takmer o 100 %, čo rozhodcovský súd v napadnutom rozhodcovskom rozsudku absolútne nezohľadňoval. Neskúmal, či výsledná suma, ktorú je povinná žalobkyňa zaplatiť žalovanému, je v súlade s dobrými mravmi a v súlade so zákonom.

18. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

19. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobkyňu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)